

legét elhajították odni. A pártnak valamennyi tagja egyetértéssel azon a véleményen volt, hogy ezek bizony hibáztatás kitételek voltak.

Nem tárgyalták senkivel, tárgyalásokról beszélni nem is lehet. Olyan nagy a bizalmatlanság a kormány ellen, hogy a párt nem is beszélhetik vele tárgyalásokban.

Kossuth Ferenc a pártnak elnöke és vezére és ebből kifolyólag kötelessége neki a miniszterelnök véleményét meghallgatni, hogy aztán informálhassa a pártot. Ezt tette ma is a párt ülésen.

A párt ma is azon az állásponton van, hogy a házszabályok módosítása most teljesen időszertelem és hogy semmi sem indokolja Tiszának ezt a lépését. Különösen fölöttül gróf Andrássy Gyula szereplése. A miniszterelnök nyíltan jól informálva volt az egyre jobban jelentkező nyugtalanságról és mindarról odalépett egy csoporthoz, amelyben történetesen az ő legfelsőbb hívei: Rosenberg Gyula, Issekutz Győző, Tegledy József képviselők, Gajári Ödön és mandátumváró Orley Kálmán, de rajtuk kívül többen is állottak. Még hangosan mondta:

— A kik engem ismernek, tudják, hogy nem kapkodok és nem ingadozom! Engem nem vesznek le a lábamról. Vagy-vagy!...

A szomszéd csoportok is odagyűltek erre és meglepéssel hallották e hideg szavakat, amelyeket a miniszterelnök azán különböző formában még többször is megismélt az est folyamán. Az aggódókat ez aligha csillapította le, sőt megerősítette abban, hogy Tiszá egycélre még nagyon is bizik magában.

Egyes csoportokban az ellenék egyértelmű állásfoglalását komolyan megfontolták. És különösen egykori vezérének, bíró Bánfy-nak egy kijelentését adták szájáról-szájra, a ki délelőtt azt mondta a folyosón, hogy csak egy ut van most az ő számára: a szenvedélyes és könyörület nem ismerő küzdelem.

Tiszá pedig — és ezt komoly emberek erősítették meg — hasztalan igyekezett hátrahátrálni a híveibe. Sokan esüggedek és olyan volt ma a kormánypárt már most előre, mint a vert hadsereg...

Andrássy Gyula szerepe.

Lapunk legutóbbi számában már megírtuk, hogy gróf Andrássy Gyula milyen álláspontot foglalt el a házszabályok módosításával szemben.

Andrássy Gyula ma azon fáradozott, hogy a kormány és az ellenék között közlést hozzon létre. A képviselőház folyosóján hosszasan beszélt Kossuth Ferenczel, Polónyi Gézával és egyes képviselőkkel. A gróf urak módjában volt róla meggyőződni, hogy az ellenék mily szilárdan áll meg kimondott szava mellett. Valamennyi ellenék vezető férfi hangszója, hogy most hallani sem akarnak a házszabályok módosításáról, huszonegyes bizottságról, még kevesebb klotról.

Andrássy Gyula nyomban hírül vitte ezt Tiszá Istvának, akivel hosszasan értekezett a miniszterelnök szobában.

Mint hírlék, Tiszá hajlandó már merve álláspontját valamit engedni — ha egyebet mond is még; csak az nem tudható meg, hogy ez az „engedelmény” milyen mértű. Azt hiszik, hogy az melles is, amikor az ellenék álláspontja oly fére nem érhető módon körvalozva van. Andrássy Gyula azonban még sem tett le arról a reményről, hogy a föltüntetett akadályokat sikerülni fog elhárítani.

„Nem ingadozom!”

— Nyugalanság a Lloyd-klubban.

„Nem ingadozom!” — ezt ma Tiszá István mondta nagy hangsúnyon a kormánypárti klub mostanában ismét fojtott levegűjűi termében.

Ugy látszik, szükségét érezte a miniszterelnök, hogy „egyeség” táborának színe előtt megint egyszer keményen mutassa magát, mert abban a táborban — úgy hírlék — megint egyszer akadnak, a kik gondolkodni kezdenek. És ez a Lloyd-klubban már szinte a netovábbja a nyugtalanságnak. Vagy talán inkább a kezdete most, a mikor a szabadelvű párt penderásabb elemei úgy vélik, hogy Tiszá talán mégsem időszertelem vetette fel régi kedvezet idejét: a házszabályvizítést.

Elég sokan voltak odafünn és suttogtak. Ez is szimptoma. Máskor — esöndes időkben — hangos szóval hallatja mindenki a kormányúreseret köteles cloge-át, de mikor csöndesedik ott a beszél hangja — az igaztotság jelent.

Azok a képviselők, a kik ma délelőtt a képviselőház folyosóján megköténykezni igyekeztek az ellenék kívülöl tagjait, nevezteesen Issekutz Győző, Szentiványi Árpád és Wittmann János, a legkeresettebb férfiak

Holnap szombat van — veti ellen Rézi.

Hát akkor vasárnap...

Ebben Rézi meggyügodott. De akkor Fuló éppen a templomba igyekezett. Attól kezdve egy egész hétig soha se találtá otthon. A nagy szobában hiába kereste, ott nem volt, a kis szobát meg csak talalta mindig.

Megátj, nem jászuk tu az eszemen — gondolja magában Rézi.

Kis gyermeke volt, a ki sírásával majd felvette a házat, ha hozzá kezdett. Azt az úra cöbe adja s hajnalban elindul Fulóhoz három zsákkal. A zsidó hiába ugrod, dalol, a kis fiu úgy ordít, mint a háza szorult léleg. Rézi halja az ablakon keresztül, de ment utána nagy elhatározással.

Fülök még aludtak. Nevetett rajta Rézi. „Most bujjék el előlem Fuló” — a ki meg is búkkent, mikor felkelve az első, a kit látott, Rézi volt, három zsákkal a hóna alatt.

No most Fuló ur addig nem megyek el innen, míg nekem a gabonát ki nem mérí. Engem ne tartson bolondnak!

Fuló komoran ült le a kúszóbre, onnan kezdte volna Rézi puhigatni.

— Elég volt már a beszédből Fuló ur, nem jütem én ide szót hajtani, nekem gabona kell...

Fuló belátta, hogy itt szóval nem sokra megyen.

De mikor nekem kapásom van a kolompérban — kiabálta s két ugrással a kerthen ternett, s kezdett rajta lefelé haladni.

—Ne féljen, megvárom — biztatta Rézi rikácsoló hangon. Letelepedett a konyhába a földre a zsákok maga alá rakta. Egyik szemé azonban mindig a kerthen volt.

Eltelt két óra Fuló általóra visszakerül az uterájton. Semmi beszédet nem hallva, nekifüld a pitvarnak. Rézi komoran, szótlanul ült a zsákon, Fulóné pedig sírva tett-vett valmit.

Mikor Rézi kidugta a fejét az ajtón, Fuló

voitak a Lloyd-klubban. Ugysovólvn mindenki laggatta őket, hogy lát mit „vegeztek”, de ök azt felelték, hogy semmiféle egyezség érdekében nem jártak közbe, megbízatásuk senkitől sem volt, sua sponte beszélgettek az ellenék vezető embereivel: puhatóldoztak. Gróf Andrássy Gyula pedig, a ki ezekben a beszélgetésekben a föszerepet játszotta, föl se ment a pártkörbe, s így a „befentesek” se igen tudtak arról, hogy miöl folyt a szó delöltöl a folyosón Andrássy és Tiszá közt.

A hangulat megjelölösen nyomott volt, mikor nyolcz óra tájban gróf Tiszá István sógorának, Sándor János belügyi államtitkárnak kíséretében megjeint a klubban. A miniszterelnök nyilván jól informálva volt az egyre jobban jelentkező nyugtalanságról és mindarról odalépett egy csoporthoz, amelyben történetesen az ő legfelsőbb hívei: Rosenberg Gyula, Issekutz Győző, Tegledy József képviselők, Gajári Ödön és mandátumváró Orley Kálmán, de rajtuk kívül többen is állottak. Még hangosan mondta:

— A kik engem ismernek, tudják, hogy nem kapkodok és nem ingadozom! Engem nem vesznek le a lábamról. Vagy-vagy!...

A szomszéd csoportok is odagyűltek erre és meglepéssel hallották e hideg szavakat, amelyeket a miniszterelnök azán különböző formában még többször is megismélt az est folyamán. Az aggódókat ez aligha csillapította le, sőt megerősítette abban, hogy Tiszá egycélre még nagyon is bizik magában.

Egyes csoportokban az ellenék egyértelmű állásfoglalását komolyan megfontolták. És különösen egykori vezérének, bíró Bánfy-nak egy kijelentését adták szájáról-szájra, a ki délelőtt azt mondta a folyosón, hogy csak egy ut van most az ő számára: a szenvedélyes és könyörület nem ismerő küzdelem.

Tiszá pedig — és ezt komoly emberek erősítették meg — hasztalan igyekezett hátrahátrálni a híveibe. Sokan esüggedek és olyan volt ma a kormánypárt már most előre, mint a vert hadsereg...

— A kik engem ismernek, tudják, hogy nem kapkodok és nem ingadozom! Engem nem vesznek le a lábamról. Vagy-vagy!...

A szomszéd csoportok is odagyűltek erre és meglepéssel hallották e hideg szavakat, amelyeket a miniszterelnök azán különböző formában még többször is megismélt az est folyamán. Az aggódókat ez aligha csillapította le, sőt megerősítette abban, hogy Tiszá egycélre még nagyon is bizik magában.

Egyes csoportokban az ellenék egyértelmű állásfoglalását komolyan megfontolták. És különösen egykori vezérének, bíró Bánfy-nak egy kijelentését adták szájáról-szájra, a ki délelőtt azt mondta a folyosón, hogy csak egy ut van most az ő számára: a szenvedélyes és könyörület nem ismerő küzdelem.

Tiszá pedig — és ezt komoly emberek erősítették meg — hasztalan igyekezett hátrahátrálni a híveibe. Sokan esüggedek és olyan volt ma a kormánypárt már most előre, mint a vert hadsereg...

Tiszá pedig — és ezt komoly emberek erősítették meg — hasztalan igyekezett hátrahátrálni a híveibe. Sokan esüggedek és olyan volt ma a kormánypárt már most előre, mint a vert hadsereg...

— **Suttogások.**

Se szói se száma nincs annak a sok mendemondának, a mely mostanában naponta megzúti a körülját a Ház folyosóján és a politikai klubokban. Mennyi igaz belőlük, mennyi nem: nehéz eleniözni. Így például ma a házban is egész komolyan beszélték, hogy a kormánypárt egy része **lázong Tiszá ellen** és a helyzetét való elégedetlenségének hangosan is ad kifejezést. Ugyanerről a hangulatról szól ez a tudósítás is:

A kormánypárton nem teljesen rózsás a helyzet. Ott is van elégedettség, mely ugyan most még nem nyilvánult ki hangosan, de terjed. A házszabálymódosításnak, kivált pedig annak, hogy az utjonczutalek megszavazását záros háttárdőző kössék, ott is van ellenék. Az egyik kormánypárti képviselő ezt mondta:

— Az ellenék nagy hibát követett el, hogy nem ment bele a huszonegyes bizottságra, mert így már a bizottságban meg lehetett volna buktatni a házszabályok olyatén megváltoztatását, a mint Tiszá tervezte. Vannak képviselők a kormánypárton, a kik inkább lemondának mandátumukról, sem hogy megszavazzák az utjonczutalek megajánlásának záros háttárdőző való kötését, ha ezt pártbátrózzal kitélezővé lennék. En is ezek közé tartozom. De mondatom, sokkal nagyobb az elégedetlenség a szabadelvű párt, mint a hogy hiszik.

De Tiszá István sinés magával megelégedve és kutat, tapogatózik kivézöl utak után.

Ugy beszélék, hogy az ellenékek az a határozat, hogy nem megy bele a bizottságra, **Tiszát meglepte.** Hir szerint azt mondta, hogy

— **Bécsi hang.**

A N. Tr. Fr. című Belső újság — a melynek a magyar kormányval való összeköttetését ösmeretesek — hosszasan foglalkozik a magyar politikai viszonyokkal. Keresi azt az embert, a ki a mostani gubalyodást előidézte. Meg is találja — Bánffy Dezsőben. Bánffy gyűlöli Tiszát és ezért ellene sorakoztatta az ellenék valamennyi ármayát.

— Ez az „ellenéki koalíció” most obstrukcióra készül. Meg fogja obstrukálni az olasz provizóriumot. A kormányt nem fogja késztelinteni találni az obstrukción. Az ország valamennyi kerületében szervezkedik márés már annyira elő van készítve számára a talaj, hogy minden pillanatban hátran elrendelhető a választásokat. Mert hogy föl fogja oszlatni a Házat — ha az obstrukción bármilyen alakban és bármilyen alkalomból föltüti a fejét — arról a bécsi újság szentül meg van győződve.

Az olasz kereskedelmi egyezségről szööl törvényjavaslatot kezdte ma tárgyalni a képviselőház. A szónokok baloldali túblája szempillantás alatt megfejt névelv, úgy, hogy hirtelenben meg sem lehet mondani, hogy ez az idejét múlt” vita, mikor fog befejeződni. Természetesen, csak Tiszá emberei partjék idejét mutlnak; ezek szemében az egyezségről már törvény, azzá avatla a miniszteri rendelet. Miért disputáljanak hát miniatva? A szabadelvű párt hívei ugyanmáskor sem törik magukat szónoki habér után, de a mostani mélységes némaságnak fölé legalább ez a magyarázó táblát függesztelhetik ki: esö után nem kell könyöngy.

Hanem azért valami takarófele jó az esö után is: így biztosabb az ember az alattomosnátha ellen. Ezért a tanácsot kardoskodott Rosenberg Gyula előadói minőségben. A legesztibőbb mosolyait vitte tüzbe, nem sajnálta a széles gesztusokat sem, hogy csak meggyőzze a Házat a javaslat megszavazásának szükségességéről, no meg a kormánynak „fömentvénye” megadásának üdvösséges voltáról.

A függetlenségi padokról síró rajokban répültek föl a közbeszólaok, a melyek azután a kiesztergályozott körmondatokat néha pocsékáá verték. Az előadó után láthatólag zavarta és a kíséret s úgy igyekezett töle megszabadulni, hogy ilyenfajta merész ideákat szört szét? —

Tiszá István hűségesen megtartotta az 1899. XXX. t. cz. rendelkezéseit!

— A kormány mináig örözejé volt a törvénynek!

— A miniszterelnök nem tehetett mást, a mit tett!

... Eddig boszankodtak Rosenberg ur ifiskáin; ezek után kaczagtak. Ilyen derült hangulata vezett el a bővizű előadój beszédet.

Általános figyelem kísérte végig Krasznay Ferenc dokumentumoktól bővelkedő beszédét. Mindenekelőtt az előadó hamisságait tépázta meg, aztán két erős nézőpontból vette bíralt alá a javaslatot. Először magát a szerződést boncolgatta és kimuntatta róla, hogy ezzel ugyan nem illik olyan hangosan kérdnie a kormánynak. Tételén, ként állította be, hol szenvedett vereségeit a magyar álláspont, Bizony sok helyütt; mindegyik a kormány tethetlensége, vagy könnyelműsége” mellett bizonyít. Majd azt fejtette Krasznay, hogy a törvénytelenségnek milyen halmozát követte el a kormány, míg odáig jutott, hogy a Ház asztalára tette le a javaslatot. Olyan nyílt, szemérmelen törvényszégre még nem volt példa, amilyent a kormánny itt elkövetett. Azt hittük, hogy a garancia-

ezt nem várta, mert a az egyszerű udvariaság és a pártközti illendőséggel is ellenékzik. Tiszának állólát terve az volt, hogy a bizottságban jusson kompromisszumra az ellenékkel, ami mindkét részről bizonyos mértékű engedelményvel járt volna. Amál inkább reméte, hogy az ellenék belemegy a bizottságra, mert minden oldalról elismerték már a házszabály bizonyos mértékű módosításának szükségét.

Azonban csalódott a gróf ur, tehát frontot változtat.

Mint bizonyos hirt említek ugyanis, hogy gróf Tiszá holnap visszavonja a huszonegyes bizottságra vonatkozó javaslatot és pártközi konferenciára akarja bízni a házszabályvizítési mértékének megállapítását.

Az ellenék nagy része a pártközi konferenciába sem akar belemenni. A nemzeti párt tegnap este hozott határozatához képest eleve visszautasítja a szálásabadság minden olyan korlátozását, a melynek nem kapcsolatos a parlament reform. Ugyanez a felteggés a többi ellenéki pártnak is.

Nemelyek azt hiszik, hogy az indítvány visszavonásából nem lesz semmi.

E hir szerint gróf Tiszá már a napokban megokolja indítványát; másik verző szerint addig nem tűzik napirendre az indítványt, a míg a sürgős javaslatokat el nem intézik.

Olyan hír is van, hogy Tiszá visszavonja az indítványt, hogy azután mint egyszerű napirendi indítványt nyujtsa be, melyet nem lehet megobstruálni. Ez azonban olyan rendkívül eszéköz, hogy gróf Tiszá alig nyul majd hozzá.

A N. Tr. Fr. című Belső újság — a melynek a magyar kormányval való összeköttetését ösmeretesek — hosszasan foglalkozik a magyar politikai viszonyokkal. Keresi azt az embert, a ki a mostani gubalyodást előidézte. Meg is találja — Bánffy Dezsőben. Bánffy gyűlöli Tiszát és ezért ellene sorakoztatta az ellenék valamennyi ármayát.

— Ez az „ellenéki koalíció” most obstrukcióra készül. Meg fogja obstrukálni az olasz provizóriumot. A kormányt nem fogja késztelinteni találni az obstrukción. Az ország valamennyi kerületében szervezkedik márés már annyira elő van készítve számára a talaj, hogy minden pillanatban hátran elrendelhető a választásokat. Mert hogy föl fogja oszlatni a Házat — ha az obstrukción bármilyen alakban és bármilyen alkalomból föltüti a fejét — arról a bécsi újság szentül meg van győződve.

— **Bécsi hang.**

A N. Tr. Fr. című Belső újság — a melynek a magyar kormányval való összeköttetését ösmeretesek — hosszasan foglalkozik a magyar politikai viszonyokkal. Keresi azt az embert, a ki a mostani gubalyodást előidézte. Meg is találja — Bánffy Dezsőben. Bánffy gyűlöli Tiszát és ezért ellene sorakoztatta az ellenék valamennyi ármayát.

— Ez az „ellenéki koalíció” most obstrukcióra készül. Meg fogja obstrukálni az olasz provizóriumot. A kormányt nem fogja késztelinteni találni az obstrukción. Az ország valamennyi kerületében szervezkedik márés már annyira elő van készítve számára a talaj, hogy minden pillanatban hátran elrendelhető a választásokat. Mert hogy föl fogja oszlatni a Házat — ha az obstrukción bármilyen alakban és bármilyen alkalomból föltüti a fejét — arról a bécsi újság szentül meg van győződve.

Az olasz kereskedelmi egyezségről szööl törvényjavaslatot kezdte ma tárgyalni a képviselőház. A szónokok baloldali túblája szempillantás alatt megfejt névelv, úgy, hogy hirtelenben meg sem lehet mondani, hogy ez az idejét múlt” vita, mikor fog befejeződni. Természetesen, csak Tiszá emberei partjék idejét mutlnak; ezek szemében az egyezségről már törvény, azzá avatla a miniszteri rendelet. Miért disputáljanak hát miniatva? A szabadelvű párt hívei ugyanmáskor sem törik magukat szónoki habér után, de a mostani mélységes némaságnak fölé legalább ez a magyarázó táblát függesztelhetik ki: esö után nem kell könyöngy.

Hanem azért valami takarófele jó az esö után is: így biztosabb az ember az alattomosnátha ellen. Ezért a tanácsot kardoskodott Rosenberg Gyula előadói minőségben. A legesztibőbb mosolyait vitte tüzbe, nem sajnálta a széles gesztusokat sem, hogy csak meggyőzze a Házat a javaslat megszavazásának szükségességéről, no meg a kormánynak „fömentvénye” megadásának üdvösséges voltáról.

A függetlenségi padokról síró rajokban répültek föl a közbeszólaok, a melyek azután a kiesztergályozott körmondatokat néha pocsékáá verték. Az előadó után láthatólag zavarta és a kíséret s úgy igyekezett töle megszabadulni, hogy ilyenfajta merész ideákat szört szét? —

Tiszá István hűségesen megtartotta az 1899. XXX. t. cz. rendelkezéseit!

— A kormány mináig örözejé volt a törvénynek!

— A miniszterelnök nem tehetett mást, a mit tett!

... Eddig boszankodtak Rosenberg ur ifiskáin; ezek után kaczagtak. Ilyen derült hangulata vezett el a bővizű előadój beszédet.

Általános figyelem kísérte végig Krasznay Ferenc dokumentumoktól bővelkedő beszédét. Mindenekelőtt az előadó hamisságait tépázta meg, aztán két erős nézőpontból vette bíralt alá a javaslatot. Először magát a szerződést boncolgatta és kimuntatta róla, hogy ezzel ugyan nem illik olyan hangosan kérdnie a kormánynak. Tételén, ként állította be, hol szenvedett vereségeit a magyar álláspont, Bizony sok helyütt; mindegyik a kormány tethetlensége, vagy könnyelműsége” mellett bizonyít. Majd azt fejtette Krasznay, hogy a törvénytelenségnek milyen halmozát követte el a kormány, míg odáig jutott, hogy a Ház asztalára tette le a javaslatot. Olyan nyílt, szemérmelen törvényszégre még nem volt példa, amilyent a kormánny itt elkövetett. Azt hittük, hogy a garancia-

ORSZAGGYÜLÉS.

Az olasz kereskedelmi egyezségről szööl törvényjavaslatot kezdte ma tárgyalni a képviselőház. A szónokok baloldali túblája szempillantás alatt megfejt névelv, úgy, hogy hirtelenben meg sem lehet mondani, hogy ez az idejét múlt” vita, mikor fog befejeződni. Természetesen, csak Tiszá emberei partjék idejét mutlnak; ezek szemében az egyezségről már törvény, azzá avatla a miniszteri rendelet. Miért disputáljanak hát miniatva? A szabadelvű párt hívei ugyanmáskor sem törik magukat szónoki habér után, de a mostani mélységes némaságnak fölé legalább ez a magyarázó táblát függesztelhetik ki: esö után nem kell könyöngy.

Hanem azért valami takarófele jó az esö után is: így biztosabb az ember az alattomosnátha ellen. Ezért a tanácsot kardoskodott Rosenberg Gyula előadói minőségben. A legesztibőbb mosolyait vitte tüzbe, nem sajnálta a széles gesztusokat sem, hogy csak meggyőzze a Házat a javaslat megszavazásának szükségességéről, no meg a kormánynak „fömentvénye” megadásának üdvösséges voltáról.

A függetlenségi padokról síró rajokban répültek föl a közbeszólaok, a melyek azután a kiesztergályozott körmondatokat néha pocsékáá verték. Az előadó után láthatólag zavarta és a kíséret s úgy igyekezett töle megszabadulni, hogy ilyenfajta merész ideákat szört szét? —

Tiszá István hűségesen megtartotta az 1899. XXX. t. cz. rendelkezéseit!

— A kormány mináig örözejé volt a törvénynek!

— A miniszterelnök nem tehetett mást, a mit tett!

... Eddig boszankodtak Rosenberg ur ifiskáin; ezek után kaczagtak. Ilyen derült hangulata vezett el a bővizű előadój beszédet.

Általános figyelem kísérte végig Krasznay Ferenc dokumentumoktól bővelkedő beszédét. Mindenekelőtt az előadó hamisságait tépázta meg, aztán két erős nézőpontból vette bíralt alá a javaslatot. Először magát a szerződést boncolgatta és kimuntatta róla, hogy ezzel ugyan nem illik olyan hangosan kérdnie a kormánynak. Tételén, ként állította be, hol szenvedett vereségeit a magyar álláspont, Bizony sok helyütt; mindegyik a kormány tethetlensége, vagy könnyelműsége” mellett bizonyít. Majd azt fejtette Krasznay, hogy a törvénytelenségnek milyen halmozát követte el a kormány, míg odáig jutott, hogy a Ház asztalára tette le a javaslatot. Olyan nyílt, szemérmelen törvényszégre még nem volt példa, amilyent a kormánny itt elkövetett. Azt hittük, hogy a garancia-

Az olasz kereskedelmi egyezségről szööl törvényjavaslatot kezdte ma tárgyalni a képviselőház. A szónokok baloldali túblája szempillantás alatt megfejt névelv, úgy, hogy hirtelenben meg sem lehet mondani, hogy ez az idejét múlt” vita, mikor fog befejeződni. Természetesen, csak Tiszá emberei partjék idejét mutlnak; ezek szemében az egyezségről már törvény, azzá avatla a miniszteri rendelet. Miért disputáljanak hát miniatva? A szabadelvű párt hívei ugyanmáskor sem törik magukat szónoki habér után, de a mostani mélységes némaságnak fölé legalább ez a magyarázó táblát függesztelhetik ki: esö után nem kell könyöngy.

Hanem azért valami takarófele jó az esö után is: így biztosabb az ember az alattomosnátha ellen. Ezért a tanácsot kardoskodott Rosenberg Gyula előadói minőségben. A legesztibőbb mosolyait vitte tüzbe, nem sajnálta a széles gesztusokat sem, hogy csak meggyőzze a Házat a javaslat megszavazásának szükségességéről, no meg a kormánynak „fömentvénye” megadásának üdvösséges voltáról.

A függetlenségi padokról síró rajokban répültek föl a közbeszólaok, a melyek azután a kiesztergályozott körmondatokat néha pocsékáá verték. Az előadó után láthatólag zavarta és a kíséret s úgy igyekezett töle megszabadulni, hogy ilyenfajta merész ideákat szört szét? —

Tiszá István hűségesen megtartotta az 1899. XXX. t. cz. rendelkezéseit!

— A kormány mináig örözejé volt a törvénynek!

— A miniszterelnök nem tehetett mást, a mit tett!

... Eddig boszankodtak Rosenberg ur ifiskáin; ezek után kaczagtak. Ilyen derült hangulata vezett el a bővizű előadój beszédet.

Általános figyelem kísérte végig Krasznay Ferenc dokumentumoktól bővelkedő beszédét. Mindenekelőtt az előadó hamisságait tépázta meg, aztán két erős nézőpontból vette bíralt alá a javaslatot. Először magát a szerződést boncolgatta és kimuntatta róla, hogy ezzel ugyan nem illik olyan hangosan kérdnie a kormánynak. Tételén, ként állította be, hol szenvedett vereségeit a magyar álláspont, Bizony sok helyütt; mindegyik a kormány tethetlensége, vagy könnyelműsége” mellett bizonyít. Majd azt fejtette Krasznay, hogy a törvénytelenségnek milyen halmozát követte el a kormány, míg odáig jutott, hogy a Ház asztalára tette le a javaslatot. Olyan nyílt, szemérmelen törvényszégre még nem volt példa, amilyent a kormánny itt elkövetett. Azt hittük, hogy a garancia-

— **Polónyi Géza:** Ki jogosította fel erre a kormánny?

— **Endrey Gyula:** A császár.

— **Rosenberg Gyula:** A kormánny erre vonatkozólag törvényjavaslatot terjesztett a Ház elé. (Dezillesség balfélöl.)

— **Pap Zoltán:** Tessék megmondani, ki jogosította fel a kormánnyt az egyezmény megkötésére?

— **Rosenberg Gyula:** Az egyezményt reánk gazdaságilag igen kedvező.

— **Pap Zoltán:** Alkotmányjogilag is kedvező?

— **Rosenberg Gyula:** Fejteleget az egyezmény gazdasági előnyei. (Nagy zaj balfélöl.) A szerződés legsalakatosabb része a kormányra vonatkozik. Ismeretes, hogy a 3 frt 20 krajczáros váltóért már az első provizórium megszüntette. Ugy az ideglenes egyezményben, mint a szerződésben a harmavártekek megszűnt. Ennek ellenében azonban bizonyos koncessziókat kellett lenni. Az a 450 ezer méterázsza bor, mely az egyezmény értelmében még kedvezményes vámment behozható lesz, elenyésző csekélység Magyarország bortermeléséhez viszonyítva s az árakra sem lesz abszolte befolyással. (Ellentmondások balfélöl.) Ez az egyezmény alapját képezi a megkötendő szerződésnek.

— **Foglalkozik a törvényjavaslatnak az 1899. XXX. t. cz. letét részével.** Fejtegeti, hogy a törvényelének egyedül ezéja az volt, hogy csak nyomást gyakoroljunk Ausztriára az autonóm vámtarifá tárgyalásuk. (Nagy zaj és ellentmondások a bal- és szelsőbaloldalon.)

— **Polónyi Géza:** Ebből egy szó sem így van!

— **Rosenberg Gyula:** Ok csak az 1899. XXX. t. cz. 4. §-ának intenciója szerint járnak el, midőn ezt a két kormány által létargyalaltot autonóm vámtarifát veték a külfölddel köntendő kereskedelmi szerződés tárgyalási alapjául. (Zaj és ellentmondás a bal- és szelsőbaloldalon.) Ne felejtsek el, hogy az 1899. XXX. t. cz. 4. §-ának egy része a vámtarifát alapján álló többség hozta meg és így csak a törvény utasítón lehet az önálló vámtarifát belemagyarázni. (Zaj és ellentmondások a bal- és szelsőbaloldalon.) Kéri a törvényjavaslat elfogadást és emellett a bizottság nevében is arra kéri a Házat, hogy a kormánny azt, amint a kereskedelmi tárgyalások saját felteggéseit megindította, adja meg a felmentést. (Helyeslés a jobboldalon. Zaj a bal- és szelsőbaloldalon.)

— **A törvényszögő kormány.**

Krasznay Ferenc: Élnék képet vet arra az alkotmányos felfogásra, mely a kormány és a

— **Polónyi Géza:** Ebből egy szó sem így van!

— **Rosenberg Gyula:** Ok csak az 1899. XXX. t. cz. 4. §-ának intenciója szerint járnak el, midőn ezt a két kormány által létargyalaltot autonóm vámtarifát veték a külfölddel köntendő kereskedelmi szerződés tárgyalási alapjául. (Zaj és ellentmondás a bal- és szelsőbaloldalon.) Ne felejtsek el, hogy az 1899. XXX. t. cz. 4. §-ának egy része a vámtarifát alapján álló többség hozta meg és így csak a törvény utasítón lehet az önálló vámtarifát belemagyarázni. (Zaj és ellentmondások a bal- és szelsőbaloldalon.) Kéri a törvényjavaslat elfogadást és emellett a bizottság nevében is arra kéri a Házat, hogy a kormánny azt, amint a kereskedelmi tárgyalások saját felteggéseit megindította, adja meg a felmentést. (Helyeslés a jobboldalon. Zaj a bal- és szelsőbaloldalon.)

— **Polónyi Géza:** Ebből egy szó sem így van!

— **Rosenberg Gyula:** Ok csak az 1899. XXX. t. cz. 4. §-ának intenciója szerint járnak el, midőn ezt a két kormány által létargyalaltot autonóm vámtarifát veték a külfölddel köntendő kereskedelmi szerződés tárgyalási alapjául. (Zaj és ellentmondás a bal- és szelsőbaloldalon.) Ne felejtsek el, hogy az 1899. XXX. t. cz. 4. §-ának egy része a vámtarifát alapján álló többség hozta meg és így csak a törvény utasítón lehet az önálló vámtarifát belemagyarázni. (Zaj és ellentmondások a bal- és szelsőbaloldalon.) Kéri a törvényjavaslat elfogadást és emellett a bizottság nevében is arra kéri a Házat, hogy a kormánny azt, amint a kereskedelmi tárgyalások saját felteggéseit megindította, adja meg a felmentést. (Helyeslés a jobboldalon. Zaj a bal- és szelsőbaloldalon.)

— **A törvényszögő kormány.**

Krasznay Ferenc: Élnék képet vet arra az alkotmányos felfogásra, mely a kormány és a

— **Polónyi Géza:** Ebből egy szó sem így van!

— **Rosenberg Gyula:** Ok csak az 1899. XXX. t. cz. 4. §-ának intenciója szerint járnak el, midőn ezt a két kormány által létargyalaltot autonóm vámtarifát veték a külfölddel köntendő kereskedelmi szerződés tárgyalási alapjául. (Zaj és ellentmondás a bal- és szelsőbaloldalon.) Ne felejtsek el, hogy az 1899. XXX. t. cz. 4. §-ának egy része a vámtarifát alapján álló többség hozta meg és így csak a törvény utasítón lehet az önálló vámtarifát belemagyarázni. (Zaj és ellentmondások a bal- és szelsőbaloldalon.) Kéri a törvényjavaslat elfogadást és emellett a bizottság nevében is arra kéri a Házat, hogy a kormánny azt, amint a kereskedelmi tárgyalások saját felteggéseit megindította, adja meg a felmentést. (Helyeslés a jobboldalon. Zaj a bal- és szelsőbaloldalon.)

— **A törvényszögő kormány.**

Krasznay Ferenc: Élnék képet vet arra az alkotmányos felfogásra, mely a kormány és a

— **Polónyi Géza:** Ebből egy szó sem így van!

— **Rosenberg Gyula:** Ok csak az 1899. XXX. t. cz. 4. §-ának intenciója szerint járnak el, midőn ezt a két kormány által létargyalaltot autonóm vámtarifát veték a külfölddel köntendő kereskedelmi szerződés tárgyalási alapjául. (Zaj és ellentmondás a bal- és szelsőbaloldalon.) Ne felejtsek el, hogy az 1899. XXX. t. cz. 4. §-ának egy része a vámtarifát alapján álló többség hozta meg és így csak a törvény utasítón lehet az önálló vámtarifát belemagyarázni. (Zaj és ellentmondások a bal- és szelsőbaloldalon.) Kéri a törvényjavaslat elfogadást és emellett a bizottság nevében is arra kéri a Házat, hogy a kormánny azt, amint a kereskedelmi tárgyalások saját felteggéseit megindította, adja meg a felmentést. (Helyeslés a jobboldalon. Zaj a bal- és szelsőbaloldalon.)

— **A törvényszögő kormány.**

Krasznay Ferenc: Élnék képet vet arra az alkotmányos felfogásra, mely a kormány és a

— **Polónyi Géza:** Ebből egy szó sem így van!

— **Rosenberg Gyula:** Ok csak az 1899. XXX. t. cz. 4. §-ának intenciója szerint járnak el, midőn ezt a két kormány által létargyalaltot autonóm vámtarifát veték a külfölddel köntendő kereskedelmi szerződés tárgyalási alapjául. (Zaj és ellentmondás a bal- és szelsőbaloldalon.) Ne felejtsek el, hogy az 1899. XXX. t. cz. 4. §-ának egy része a vámtarifát alapján álló többség hozta meg és így csak a törvény utasítón lehet az önálló vámtarifát belemagyarázni. (Zaj és ellentmondások a bal- és szelsőbaloldalon.) Kéri a törvényjavaslat elfogadást és emellett a bizottság nevében is arra kéri a Házat, hogy a kormánny azt, amint a kereskedelmi tárgyalások saját felteggéseit megindította, adja meg a felmentést. (Helyeslés a jobboldalon. Zaj a bal- és szelsőbaloldalon.)

— **Polónyi Géza:** Ebből egy szó sem így van!

— **Rosenberg Gyula:** Ok csak az 1899. XXX. t. cz. 4. §-ának intenciója szerint járnak el, midőn ezt a két kormány által létargyalaltot autonóm vámtarifát veték a külfölddel köntendő kereskedelmi szerződés tárgyalási alapjául. (Zaj és ellentmondás a bal- és szelsőbaloldalon.) Ne felejtsek el, hogy az 1899. XXX. t. cz. 4. §-ának egy része a vámtarifát alapján álló többség hozta meg és így csak a törvény utasítón lehet az önálló vámtarifát belemagyarázni. (Zaj és ellentmondások a bal- és szelsőbaloldalon.) Kéri a törvényjavaslat elfogadást és emellett a bizottság nevében is arra kéri a Házat, hogy a kormánny azt, amint a kereskedelmi tárgyalások saját felteggéseit megindította, adja meg a felmentést. (Helyeslés a jobboldalon. Zaj a bal- és szelsőbaloldalon.)

— **A törvényszögő kormány.**

Krasznay Ferenc: Élnék képet vet arra az alkotmányos felfogásra, mely a kormány és a

— **Polónyi Géza:** Ebből egy szó sem így van!

— **Rosenberg Gyula:** Ok csak az 1899. XXX. t. cz. 4. §-ának intenció

10. évfolyam... Szombat, október 15.

10. évfolyam... Szombat, október 15.

10. évfolyam... Szombat, október 15.

10. évfolyam... Szombat, október 15.

10. évfolyam... Szombat, október 15.

10. évfolyam... Szombat, október 15.

10. évfolyam... Szombat, október 15.

10. évfolyam... Szombat, október 15.

10. évfolyam... Szombat, október 15.

10. évfolyam... Szombat, október 15.

10. évfolyam... Szombat, október 15.

10. évfolyam... Szombat, október 15.

Bizalmas értekezlet

(p. f.) Több mint egy évtizede annak...

10. évfolyam... Szombat, október 15.

10. évfolyam... Szombat, október 15.

10. évfolyam... Szombat, október 15.

10. évfolyam... Szombat, október 15.

10. évfolyam... Szombat, október 15.

10. évfolyam... Szombat, október 15.

10. évfolyam... Szombat, október 15.

Kuropatkin vallomást tesz.

— A japánok győztek. —

Kuropatkin vakmerő vállalkozását...

Mert azok a táviratok, amelyek ma...

10. évfolyam... Szombat, október 15.

10. évfolyam... Szombat, október 15.

10. évfolyam... Szombat, október 15.

10. évfolyam... Szombat, október 15.

10. évfolyam... Szombat, október 15.

10. évfolyam... Szombat, október 15.

10. évfolyam... Szombat, október 15.

10. évfolyam... Szombat, október 15.

10. évfolyam... Szombat, október 15.

10. évfolyam... Szombat, október 15.

10. évfolyam... Szombat, október 15.

10. évfolyam... Szombat, október 15.

10. évfolyam... Szombat, október 15.

10. évfolyam... Szombat, október 15.

10. évfolyam... Szombat, október 15.

10. évfolyam... Szombat, október 15.

10. évfolyam... Szombat, október 15.

10. évfolyam... Szombat, október 15.

10. évfolyam... Szombat, október 15.

10. évfolyam... Szombat, október 15.

10. évfolyam... Szombat, október 15.

10. évfolyam... Szombat, október 15.

10. évfolyam... Szombat, október 15.

10. évfolyam... Szombat, október 15.

10. évfolyam... Szombat, október 15.

10. évfolyam... Szombat, október 15.

10. évfolyam... Szombat, október 15.

10. évfolyam... Szombat, október 15.

10. évfolyam... Szombat, október 15.

10. évfolyam... Szombat, október 15.

10. évfolyam... Szombat, október 15.

10. évfolyam... Szombat, október 15.

10. évfolyam... Szombat, október 15.

115-116, Fiala... Szombat, október 15. Napirend. A miniszterek fogadónapja: Miniszterelnök: pénteken délután 4-5.

Színházak és mulatságok. Szombat, október 15. M. Kir. Operaház. Nemzeti Színház. Király-Színház. A törvény-telen apa. Magyar Színház. Az ibolyalány. Vizellés, 1904. október 14.

Színházak és mulatságok. Szombat, október 15. M. Kir. Operaház. Nemzeti Színház. Király-Színház. A törvény-telen apa. Magyar Színház. Az ibolyalány. Vizellés, 1904. október 14.

Fővárosi Orfeum. Ma is mindennap. Noison-Downs, a deliúrkirály, előzők Budapestén. The great Weiland, a berlini Metropole-színház tagja, előzők Budapestén.

Színházak műsora. M. Kir. Operaház. Nemzeti Színház. Népszínház. Király-Színház. Vígyszínház. Magyar Színház. Urania.

Színházak műsora. M. Kir. Operaház. Nemzeti Színház. Népszínház. Király-Színház. Vígyszínház. Magyar Színház. Urania.

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos árjegyzései. 1904. október 14. A) Árutőzsde. I. Gabonaművek. - Arak készpénzben 50 kilogrammonként.

Table with multiple columns: Szalma, Ár, Minőség, etc. Section: A) Árutőzsde. I. Gabonaművek. - Arak készpénzben 50 kilogrammonként.

Table with multiple columns: Értékpapírok, Államkassza, etc. Section: II. Különböző termékek (készárú).

Table with multiple columns: Értékpapírok, Államkassza, etc. Section: III. Záloglevelek közzétételéről.

Table with multiple columns: Értékpapírok, Államkassza, etc. Section: IV. Előbbségi kötvények.

